

[Steffensen]

nødvendigt, at vi får set på disse problemer. Det er en kendsgerning, at der er sket en forarmelse både af visse plantearter og af selve dyreverdenen ved, at vandhullerne i stor udstrækning er forsvundet. Jeg tror, det navnlig er sket ved, at man ikke har været opmærksom på, hvor nødvendige de forskellige naturtyper er, og skal man sikre naturen mod en yderligere forarmelse af både dyre- og plantearter, vil det være nødvendigt også at se på problemerne i forbindelse med vore søer. Jeg er dog nok af den opfattelse, at det vil være lidt voldsomt at tage springet fra 1.000 m² til 100 m² under ét, men det er værd at overveje.

En sidste ting, jeg vil omtale ved lovforslaget, er bemærkningerne om kirkeomgivelserne. Miljøministeren var inde på disse problemer og nævnte, at det ikke var sikkert, at den sikring, der lægges op til her, er nødvendig. Vi har i hvert fald oplevet mange gange i overfredningsnævnet, at de ekstrarfredninger, som store dele af landsbykirkerne har været genstand for, er udmærkede, men de slår ikke til, og i hvert fald er ikke alle kirker sikret. Derfor kunne jeg have lyst til at spørge miljøministeren, om det er hans opfattelse, at det er nødvendigt med speciel lovgivning på dette område. Kirkeministerens ressortområde – kirkeministeren er også i salen, ser jeg – går jo strengt taget til og med kirkegårdsdiget, men det er dog sådan, at både menighedsrådenes interesse og befolkningens interesse i øvrigt ikke afgrænses af disse ting, og derfor finder jeg det vigtigt at sørge for, at der fremover er en fornøden sikring mod, at vore kirkebygninger skæmmes af uhenigtsmæssigt byggeri.

Til allersidst vil jeg blot sige til det radikale venstre og hr. Dræbye, at vi også var meget skeptiske over for tanken om de grønne råd sidste gang. Jeg synes, der er en meget god kommunikation mellem amtet, amtets fredningsmyndigheder og de organisationer, som kan komme ind i billedet i forbindelse med de grønne råd, og jeg er ikke overbevist om, at de grønne råd er en rigtig vej at gå.

Dræbye (RV):

Det er jo, som det er fremgået, en gennemførelse af et lovforslag, og jeg skal derfor også undlade at summere debatten op med mere generelle bemærkninger. Her kan

jeg for så vidt henvide til de bemærkninger, jeg gjorde sidste gang, men jeg vil godt knytte nogle konkrete bemærkninger til flere af indlæggene.

Jeg kunne næsten sige til miljøministeren, at det var den sædvanlige sang, der blev sunget: vi er enige i intentionerne, men vi skal have en lovrevision sådan et eller andet antal år ude i fremtiden; skal vi ikke vente indtil da, så kan jeg jo tage initiativet, når den tid kommer?

Jeg synes, det er en diskussion, som vi bliver nødt til at gøre en lille smule mere konkret. Jeg skal i den forbindelse også gøre opmærksom på en anden ting, som miljøministeren sagde, nemlig at noget af det, vi har foreslået, f.eks. omkring heder, strandenge og afgrænsninger osv., vil være ressourcetrævendende.

Jeg står her med en rapport i hånden, som er udgivet af Århus amtskommune, amtsfredningskontoret, i 1982. Den hedder »Strandenge i Århus amt« og er en omhyggelig registrering af 33 strandengslokaliteter i Århus amtskommune. Der er en tilsvarende rapport for Århus amtskommune undervejs om heder. Begge disse rapporter er et led i den igangværende fredningsplanlægning; det er statusrapporter som led i fredningsplanlægningen.

Jeg synes, ministeren skulle tænke omvendt, og i stedet for at man nu lidt mere på eget initiativ og uden at vide, hvad lovgivningsmagten gør, må tage sådanne initiativer i Århus amtskommune og andre steder, skulle man hellere fra folketingets side skabe klarhed over, om man ønsker, at amtsrådet skal administrere en sådan beskyttelse af heder og strandenge, som det er foreslået i det radikale lovforslag. Herefter kunne man uden ressourcetrævendende ekstraintiativer, fordi det ville være et led i den igangværende fredningsplanlægning, få foretaget den registrering og afgrænsning af disse arealer, som der er behov for; det er jeg enig i. Dette ville, hvis ikke det var et led i fredningsplanlægningen, være ressourcetrævendende, men hvis vi gør det til et led i fredningsplanlægningen – og det kan vi gøre ved at vedtage en lovændring inden sommerferien – kan det gennemføres ganske normalt i det sædvanlige amtsrådsarbejde.

Jeg skal også til miljøministeren sige, at jeg var glad for bemærkningerne om kirke-